

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž-Us 73/2020-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Zdenka Konjića, predsjednika vijeća te Perice Rosandića i Damira Kosa, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Martine Setnik, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženika G. T. zbog kaznenih djela iz članka 329. stavka 1. i dr. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak i 101/17. - dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu od 25. lipnja 2020. broj K-Us-11/2020., u sjednici vijeća održanoj 7. rujna 2020.,

p r e s u d i o j e :

Odbija se žalba optuženika G. T. kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Zagrebu od 25. lipnja 2020. broj K-Us-11/2020. optuženik G. T. proglašen je krivim zbog kaznenog djela zločinačkog udruženja iz članka 328. stavka 1. KZ/11. i kaznenog djela neovlaštene proizvodnje i prometa drogama u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točke 4. u svezi s člankom 190. stavkom 2. KZ/11. pa mu je, za kazneno djelo iz članka 328. stavka 1. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju 2 godine, za kazneno djelo iz članka 329. stavka 1. točke 4. u svezi s člankom 190. stavkom 2. KZ/11. kazna zatvora u trajanju 4 godine te mu je, na temelju članka 58. KZ/11., opozvana uvjetna osuda izrečena presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu od 2. svibnja 2018. broj K-410/2017., pravomoćna 1. lipnja 2018, te je kazna iz te presude u trajanju 1 godine uzeta kao utvrđena. Na temelju članka 51. KZ/11. optuženik je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 4 godine i 10 mjeseci, u koju mu je, na temelju članka 54. KZ/11., uračunato vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 6. ožujka 2019. pa nadalje.

Na temelju članka 40. stavka 5. i članka 42. stavka 2. KZ/11. optuženiku je izrečena sporedna novčana kazna u iznosu od 400 dnevnih iznosa, što iznosi 80.000,00 kuna koju je dužan platiti u roku od četiri mjeseca od pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe. Na

temelju članka 42. stavka 5. KZ/11. utvrđeno je da jedan dnevni iznos optuženika iznosi 200,00 kuna.

Na temelju članka 148. stavka 1. u svezi s člankom 145. stavkom 2. točkama 1. i 6. te (presudi je pogrešno naznačen članak 145. stavak 1. točka 6.) Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.) optuženik je dužan naknaditi trošak kaznenog postupka u iznosu od 47.532,00 kuna i trošak paušala u iznosu od 1.000,00 kuna.

Protiv te presude žalbu je pravovremeno podnio optuženik po branitelju mr. sc. M. R., odvjetniku u V., zbog odluke o sporednoj novčanoj kazni, s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske pobijanu presudu preinači „tako da se ukine sporedna novčana kazna ili znatno smanji i odredi rok za njeno plaćanje kroz određeno vrijeme nakon izdržane kazne zatvora“.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Postupajući u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. ZKP/08., spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba nije osnovana.

Optuženik u žalbi ističe da je sporedna novčana kazna previsoko odmjerenjena, iako je kazneno djelo počinjeno iz koristoljublja, s obzirom da se prema članku 42. stavku 1. KZ/11. za ta kaznena djela ista može izreći do 500 dnevnih iznosa. Smatra i da je prekratak rok od 4 mjeseca od pravomoćnosti presude za plaćanje sporedne novčane kazne jer u tako kratkom roku ne može namiriti tako visoki novčani iznos tim više što će biti na izdržavanju kazne zatvora. Ukazuje i na loše imovinske prilike jer nema nikakvih prihoda, a u obvezi je i doprinositi za uzdržavanje dvoje djece te otplaćivati kredit.

Protivno žalbenim navodima optuženika, Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, mišljenja je da je prvostupanjski sud, određujući vrstu i mjeru kazne koju u konkretnom slučaju valja primijeniti, uzeo u obzir sve okolnosti iz članka 47. KZ/11. koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja kaznenog djela pa tako i u odnosu na novčanu kaznu koja je predmet žalbe optuženika.

Prije svega treba reći da se broj dnevnih iznosa, sukladno odredbi članka 42. stavka 3. KZ/11., osim onih koje se odnose na imovinsko stanje optuženika, a u okvirima iz članka 42. stavka 1. KZ/11., određuje na temelju okolnosti navedenih u članku 47. KZ/11., pri čemu svakako valja naglasiti da se u konkretnom slučaju radi o teškim kaznenim djelima kojima je motiv koristoljublje, s izrazito naglašenom društvenom opasnosti i velikom kriminalnom količinom pa je, i uz činjenicu da je optuženik, prema vlastitim osobnim podacima, nezaposlen i bez primanja, novčana kazna u visini 400 dnevnih iznosa, uz utvrđeni dnevni iznos od 200,00 kuna, koji prema članku 42. stavku 4. KZ/11. ne može biti manji od 20 kuna niti veći od 10.000,00 kuna, primjerena svim okolnostima konkretnog slučaja te svrsi kažnjavanja iz članka 41. KZ/11.

U odnosu na žalbeni prigovor koji se odnosi na rok u kojem je optuženik dužan platiti novčanu kaznu treba reći da je taj rok propisan odredbom članka 42. stavka 6. KZ/11. i ne može biti kraći od trideset dana niti duži od šest mjeseci pa je, stoga, po prvostupanjskom sudu određeni rok u trajanju od četiri mjeseca u skladu s citiranom zakonskom odredbom. S obzirom na činjenicu da je rok za plaćanje novčane kazne određen zakonom, na zakonitost pobijane presude u tom dijelu nije od utjecaja okolnost koju ističe žalitelj, a tiče se vremena koje će provesti na izdržavanju kazne zatvora, odnosno njegove objektivne nemogućnosti da u zakonom propisanom roku plati dosuđenu novčanu kaznu.

Međutim, žalitelju treba skrenuti pozornost na odredbu članka 42. stavka 7. KZ/11. kojom je propisana mogućnost produljenja roka, odnosno obročne otplate novčane kazne na zahtjev osuđenika, naravno pod pretpostavkom da su ispunjeni zakonski uvjeti iz citiranog zakonskog članka.

Budući da ispitivanjem prvostupanjske presude nisu nađene povrede zakona na koje drugostupanjski sud, u skladu s odredbom članka 476. stavka 1. ZKP/08., pazi po službenoj dužnosti, odlučeno je kao u izreci, na temelju članka 482. ZKP/08.

Zagreb, 7. rujna 2020.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Zdenko Konjić, v.r.